

РЕАЛІЗАЦІЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У ХОДІ ПРОВЕДЕННЯ МУЗИЧНО-ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ГРУПІ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ

REALIZATION OF PROFESSIONAL COMPETENCES OF FUTURE TEACHERS OF MUSICAL ART IN THE COURSE OF MUSIC AND GAME ACTIVITIES IN AN AFTER-SCHOOL CARE CENTRE

У статті розкрито технологію підготовки майбутніх фахівців до проведення музично-ігрової діяльності в групі подовженого дня.

Зазначено, що майбутній вчитель музичного мистецтва з додатковою спеціалізацією «педагог-організатор» та «організатор культурно-дозвілєвої діяльності», який після здобуття музично-педагогічної освіти реалізує своє право на трудову діяльність у якості педагога групи подовженого дня, зможе успішно проводити з молодшими школярами музично-ігрову діяльність за умови якісної підготовки. Зокрема, автори публікації наголошують на тому, що для забезпечення професійної самореалізації на посаді педагога групи подовженого дня, необхідно засвоїти багато інформації, яку пропонують викладачі закладу вищої освіти у ході викладання обов'язкових та вибіркових освітніх компонентів.

З'ясовано, що у комунальному закладі вищої освіти «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради підготовка майбутніх фахівців музично-педагогічної сфери для роботи в групі подовженого дня здійснюється на основі освітньо-професійної програми, яка передбачає вивчення обов'язкових та вибіркових освітніх компонентів.

Визначено, що серед обов'язкових освітніх компонентів важливу роль відіграють «Українська музична література. Українська народно-музична творчість» та «Методика музичного виховання в закладах загальної середньої освіти», серед вибіркових – «Комп'ютерне аранжування» та «Музично-ігрова діяльність в групі подовженого дня».

У публікації описано, що серед музичних ігор для групи подовженого дня доречно, в першу чергу, обирати народні музичні ігри, зібрані та класифіковані видатним українським етнографом, хореографом, музичним педагогом, музикознавцем Василем Миколайовичем Верховинцем. Саме ці ігри сприяють формуванню патріотичних почуттів, ознайомленню із народними традиціями.

Автори публікації зазначають, що молодшим школярам у ході перебування в групі подовженого дня також цікавими будуть інші види ігор – музично-дидактичні, ритмічні, творчі, тому важливо навчитися їх правильно організовувати.

Ключові слова: майбутні вчителі музичного мистецтва, освітньо-професійна програма, група подовженого дня, методика музичного виховання, українська музична література, українська народно-музична творчість, комп'ютерне аранжування, музично-ігрова

діяльність в групі подовженого дня, В. Верховинець.

The article reveals the technology of training future specialists for conducting music and game activities in an after-school care centre.

It is noted that a future music teacher with an additional specialization as a "teacher-organizer" and "organizer of cultural and leisure activities", who, after obtaining music and pedagogical education, will exercise his or her right to work as a teacher of an after-school care centre, will be able to successfully conduct music and game activities with younger students, provided that they are well trained. In particular, the authors of the publication emphasize that in order to ensure professional self-realization as an after-school teacher, it is necessary to assimilate a lot of information offered by teachers of higher education institutions in the course of teaching compulsory and elective educational components.

It has been found that in the municipal institution of higher education "Lutsk Pedagogical College" of the Volyn Regional Council, the training of future specialists in the music and pedagogical sphere for working in an after-school care centre is carried out on the basis of an educational and professional program that provides for the study of compulsory and elective educational components.

It has been determined that among the compulsory educational components an important role is played by "Ukrainian Music Literature. Ukrainian Folk Music" and "Methods of Music Education in General Secondary Education Institutions" play an important role among the compulsory educational components, while "Computer Arrangement" and "Music and Game Activities in an After-School Care Group" refer to the optional ones.

The publication explains that among the musical games for an after-school program, it is appropriate, first of all, to choose folk musical games collected and classified by the prominent Ukrainian ethnographer, choreographer, music teacher, and musicologist Vasyl Verkhovynets. These games contribute to the formation of patriotic feelings and familiarization with folk traditions.

The authors of the publication point out that other types of games – musical, didactic, rhythmic, creative – will also be interesting for younger students during their stay in the after-school care centre, so it is important to learn how to organize them properly.

Key words: future teachers of music, educational and professional program, after-school program, methods of music education, Ukrainian music literature, Ukrainian folk music, computer arrangement, music and game activities in the after-school care centre, V. Verkhovynets.

УДК 373.31

DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2025/79.1.32>

Жорняк Б.Є.,

канд. пед. наук,
завідувачка кафедри музичного
мистецтва

Комунального закладу вищої освіти
«Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради

Ткачук С.М.,

викладач-методист,
викладач методики музичного
виховання кафедри музичного
мистецтва

Комунального закладу вищої освіти
«Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради

Юрчук О.М.,

викладач-методист,
викладач музично-теоретичних освітніх
компонентів кафедри музичного
мистецтва

Комунального закладу вищої освіти
«Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради

Раковець С.В.,

викладач циклової комісії методики
музичної освіти та вокально-хорової
підготовки

Комунального закладу вищої освіти
«Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради

Постановка проблеми у загальному вигляді. Метою підготовки до професійної діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва

з додатковою спеціалізацією «педагог-організатор» та «організатор культурно-дозвілєвої діяльності» є загальна та професійна підготовка

конкурентоспроможного фахівця, який володіє сучасними науковими теоріями та технологіями у галузі загальної мистецької освіти, здатний до фахової музично-педагогічної діяльності, самоосвіти та професійного самовдосконалення. Диплом фахівця, в якому прописана така спеціалізація, дає право виконувати посадові інструкції вихователя групи подовженого дня, де музично-ігрова діяльність стане невід'ємною складовою освітнього процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Деякі окремі питання, які стосуються виховного процесу в групі подовженого дня, розглядалися багатьма науковцями. Зокрема, висвітлення педагогічних умов ефективної діяльності вихователя групи подовженого дня знаходимо в дослідженнях О. Голуб, А. Лесик, Н. Щербакової [5]; вплив групи подовженого дня на становлення особистості учня початкової школи висвітлив В. Дубровський [7], добірку інтерактивних ігор для вихованців групи подовженого дня пропонує А. Голенська [4] та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Хоча питання організації роботи педагогів у групах подовженого дня в достатній мірі висвітлюється на сторінках наукових видань, проте потребує детального дослідження проблема специфіки підготовки майбутніх фахівців до професійної діяльності, а саме готовності до проведення музично-ігрової діяльності з молодшими школярами в групі подовженого дня.

Метою даної статті є висвітлення методичних аспектів підготовки майбутніх вчителів музичного мистецтва з додатковою спеціалізацією «педагог-організатор» та «організатор культурно-дозвілєвої діяльності» до проведення музично-ігрової діяльності в групі подовженого дня.

Виклад основного матеріалу. Підготовка майбутніх фахівців музично-педагогічної сфери у комунальному закладі вищої освіти «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради здійснюється згідно освітньо-професійної програми, яка затверджується Вченою та Педагогічною радами. Цей документ регламентує нормативні, компетентнісні, кваліфікаційні, організаційні, навчальні та методичні вимоги у підготовці фахового молодшого бакалавра у галузі знань 01 Освіта / Педагогіка спеціальності 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво) [8].

Згідно цієї освітньо-професійної програми здійснюється навчання здобувачів освіти, які в майбутньому матимуть змогу працювати не тільки вчителями музичного мистецтва, але й педагогами-організаторами, організаторами культурно-дозвілєвої діяльності, бути вихователями в групі подовженого дня.

Загальновідомо, що група подовженого дня – це форма організації освітнього процесу, що передбачає перебування дітей в школі після закінчення

основних уроків. Головне завдання, яке має вирішити вихователь групи подовженого дня, полягає у забезпеченні комфортних умов для школярів початкових класів, які з певних причин не можуть піти зі школи одразу після завершення уроків.

Враховуючи те, що ігрова діяльність відіграє важливу роль не тільки в дошкільному, але й у молодшому шкільному віці, вихователь групи подовженого дня повинен мати у своєму педагогічному арсеналі цілу низку різноманітних ігор та ігрових завдань, які не тільки зможуть викликати інтерес у молодших школярів, але й стануть основою для їх інтелектуального, фізичного, морального та творчого розвитку. У цьому плані цікавими для молодших школярів є ігри, що супроводжуються музикою чи співом.

Для того, щоб стати високоосвіченими фахівцями, здобувачі освіти освоюють цілу низку освітніх компонентів – як обов'язкових, так і вибіркових, кожен із яких відіграє надзвичайно важливу роль у професіоналізації та становленні особистості педагога. Зосередимо увагу на окремих освітніх компонентах, які найбільше дотичні до теми публікації.

Серед обов'язкових освітніх компонентів, що формують спеціальні компетентності майбутніх фахівців, вагому роль відіграють «Українська музична література. Українська народно-музична творчість», «Методика музичного виховання в закладах загальної середньої освіти».

У ході вивчення курсу «Українська музична література. Українська народно-музична творчість» здобувачам вищої освіти подаються перші поняття про народні ігри. У процесі занять майбутні педагоги дізнаються, що народна музична гра завжди займала важливе місце в традиційній культурі наших предків, а одним із збирачів дитячого музично-ігрового фольклору був відомий український етнограф, хореограф, музичний педагог, музикознавець Василь Миколайович Верховинець.

Аналізуючи «Весняночку» – першу збірку ігор з піснями для дітей – здобувачі освіти зазначають, що В. Верховинець не лише зібрав та класифікував дитячі ігри з піснями, але й розписав нотні тексти, пояснив хід та правила кожної гри, надав методичні пояснення та рекомендації щодо попередньої підготовки до гри.

«Весняночка» має декілька видань, і до кожного з них було внесено зміни та доповнення, які стосувалися додавання оригінальних авторських матеріалів, вилучення ігор, які з часом стали втрачати своє виховне значення; виправлення віршованих текстів; інсценування низки пісень; розробки хореографічних додатків, створення схем та рисунків до описів ігор.

Василь Верховинець був твердо переконаний, що дитячі музичні ігри розвивають у дітях їх найкращі якості: «Важко переоцінити значення ігор та забав у справі формування фізично здорового,

етично стійкого та інтелектуально розвинутого майбутнього члена суспільства. Завдяки іграм можна виховати у дитини всі ті властивості, котрі ми шануємо у людей і котрі нам хотілося б прищепити малечі», – зазначав митець [3, с. 18].

Значний вплив мають ігри, зібрані В. Верховинцем, на формування патріотичних почуттів, вшанування національних традицій, виховання морально-вольових якостей, таких як товариськість, повагу один до одного.

У методичних рекомендаціях автор «Весняночки» зазначив ігри, які можна використовувати для різних вікових груп дітей. В. Верховинець був упевнений, що дитячі музичні ігри мають надзвичайно позитивний вплив на дітей як дошкільного, так і молодшого шкільного віку.

Завдяки іграм діти засвоюють правила комунікації: «Під час гри у дітей виникає потреба співробітництва та необхідність виконання певних правил, вони привчаються володіти власними почуттями, вчать шанувати права іншого. Граючи, діти набувають чимало таких якостей, котрі можуть їм згодитись у майбутньому житті» [3, с. 18].

Весь ігровий матеріал класифікований за принципом поступового ускладнення: якщо на початку збірника зібрані найбільш підходящі ігри для дітей дошкільного віку («Дибидиби», «Ладки, ладки», «Гоп-гоп» та ін.), то надалі можна знайти ігри, які доречно використовувати для дітей молодшого шкільного віку. Деякі ігри мають декілька варіантів: від простішого до складнішого. Це стосується не тільки словесного, але й нотного текстів.

В. Верховинець слушно зазначає: «... не можна абсолютно, раз і назавжди, встановити постійні схеми, але в загальних рисах потрібно добре обдумати, яку саме гру можна проводити з вихованнями того чи іншого віку, маючи на увазі дитячу психіку, що з роками змінюється, як і самі захоплення та бажання дитини» [3, с. 22].

Враховуючи вікові особливості розвитку дитячого голосу та слуху, автор стверджує, що малим дітям достатньо того, щоб вони виконували тільки мелодію пісні, хоча потрібно вже змалку привчати до слухання багатоголосся.

Ігри, зібрані В. Верховинцем, мають важливе виховне значення. Автор досить толерантно описує можливе покарання, яке може отримати дитина у ході гри. Зокрема, він наводить приклад, як має вчинити педагог у разі виникнення подібної ситуації, зазначаючи, що педагог має так залагодити конфлікт, щоб жоден із учасників гри не отримав моральної травми.

Уміння налагоджувати співпрацю – важлива риса, яку необхідно формувати в молодших школярів, які відвідують групу подовженого дня, адже досить часто в одному колективі об'єднуються здобувачі початкової освіти з паралельних класів.

Саме тому перед вихователем групи подовженого дня стоїть важливе завдання налагодити дружні, товариські взаємовідносини, що успішно можна здійснити за допомогою музичних ігор, взятих зі збірки «Весняночка» Василя Верховинця.

У процесі ігрової діяльності молодші школярі ознайомлюються із народними традиціями рідного краю, що значною мірою сприяє формуванню патріотичних почуттів у підростаючого покоління. Зокрема, граючи з дітьми в ігри осіннього циклу, доречно пригадати традиції, які пов'язані із цією порою року. Наприклад, восени, коли вже був зібраний урожай і значно менше було роботи по сільському господарству, проводився обряд заочиснення дівчаток та підперізування хлопчиків. Цей обряд проводили тоді, коли діти досягали 5–6-річного віку.

У ході проведення обряду, який відбувався у домі щасливої родини, де підросла дитина відповідного віку, дівчаткам заплітали коси, а хлопчикам пов'язували вишиті пояси, що символізувало їх перехід до дорослого життя, коли діти вже ставали помічниками по господарству.

Традиційно дівчинці одну косичку заплітала мама, передаючи їй жіночу енергетику з побажанням, щоб донька була вправною господинею, а другу косичку заплітав тато, передаючи чоловічу енергетику з побажанням, щоб у майбутньому донька мала хорошого чоловіка, який буде дбати про сім'ю та родину.

Заплітаючи дівчинці коси, вплітаючи барвисті стрічки, батьки примовляли: «Рости, косо, до пояса, від пояса до п'яти, щоб була така, як ти». Вмивали донечку чистою джерельною водою, щоб була вона красунею, напували водою із медом, щоб життя було солодким, а щоб завжди був добробут у домі, осипали монетами і садовили на розстелений на стільці кожух.

Для того, аби коси росли густі та пишні, мили їх жовтком яйця, ополіскуючи водою із настоянками шавлії, барвінку, гілок вишні, кропиви та рум'янку.

Щоб переконавшись, чи доросли хлопчики до пори, аби бути підперезаними поясами, дорослі чоловіки та парубки організовували їм змагання, де перевірялися фізичні якості: сприніть, сила та витривалість. З цього моменту хлопчик отримував право бути татовим помічником, випасати худобу та робити посильну дрібну роботу по господарству.

Граючи в групі подовженого дня ігри зимового циклу, молодші школярі дізнаються про історію обрядів колядування та щедрювання, що супроводжують різдвяні свята. Багато для кого з них є загадкою, чому в «Щедрику» згадується ластівочка, яка прилітає та припадає до віконечка. Тому необхідно пояснити, що у наших предків календарний рік розпочинався навесні, коли природа оживала і земля була готова до обробки та початку посівних робіт.

Ігри весняного циклу дуже тісно пов'язані зі співом веснянок. Наші предки вірували, що весну потрібно закликати, співаючи веснянки. Варто сказати, що веснянки починали співати, спостерігаючи за змінами у природі. Навіть у селах, розміщених поруч, могли бути різні традиції зустрічі весни.

Тут доречно згадати, що у різних регіонах України веснянки називали по-різному: веснівками, ягілками, гагілками, а на Волині – гукавками (гукати весну) або рогульками (співати веснянки за рогом крайньої хати).

Курс методики музичного виховання в закладах загальної середньої освіти, за визначенням Л. Аристової, спрямований на те, щоб здобувачі вищої освіти набули основи «теоретичних знань з методики музичного навчання та виховання учнів; формування і розвиток методичної і професійної компетентності майбутнього вчителя, спроможного розв'язувати актуальні проблеми художньо-естетичного виховання молоді, здатного оперувати знаннями, уміннями у процесі викладання музичного мистецтва в закладах загальної середньої освіти та творчої діяльності, цілісного бачення педагогічного процесу, уміння конструювати педагогічні ситуації та знаходити засоби їхнього розв'язання; володіння знаннями, уміннями і навичками, методами і прийомами організації і реалізації художньо-педагогічної драматургії (сценарію) уроку, музично-виховного заходу, групової роботи та їх закріплення в ході практичних занять» [1, с. 6].

Робоча програма з методики в рамках визначених кредитів передбачає ознайомлення здобувачів освіти із різними видами ігор: музично-дидактичними, ритмічними, театралізованими, творчими тощо. На практичних заняттях майбутні педагоги відпрацьовують технологію організації та проведення музичних ігор як на уроках музичного мистецтва, так і в позаурочній та позашкільній діяльності; вчать підбирати атрибути для ігрової діяльності, пояснювати правила гри, підбирати музичний супровід.

Музично-дидактичні (навчальні) ігри відіграють важливу роль як у музичному, так і в розумовому вихованні молодших школярів. За твердженнями С. Барило, саме музично-дидактичні ігри «збагачують школярів новими враженнями, виховують у них ініціативу, самостійність, творчість, спрямовані, насамперед, на розвиток музичних здібностей (відчуття ритму, ладу, музичної пам'яті, уміння розрізняти звуки по висоті, тривалості тощо)» [2].

Використання музично-дидактичної гри в групі подовженого дня дає змогу педагогу закріпити знання, отримані школярами на уроках музичного мистецтва. Зокрема, це можуть бути ігри, що спрямовані на:

- закріплення уявлення про музичні жанри (пісня-танець-марш), характер музики (мажор-мінор);

- розвиток образного мислення;
- формування уявлень про засоби музичної виразності (ритм, мелодію, темп, тембр, динаміку і т.д.)

Музично-дидактична гра може бути спрямована на різні види діяльності: спів, слухання музики, музично-ритмічні рухи, гру на елементарних дитячих інструментах, або ж закріплювати певні поняття з музичної грамоти.

У процесі проведення гри важливо використовувати твори українських та зарубіжних композиторів-класиків, українську народну музику та музичні твори народів світу, що сприятиме збагаченню музичних вражень здобувачів початкової освіти.

Слухаючи музику, школярі вчать розрізняти звучання музичних інструментів, вокальних голосів, визначати склад оркестру чи вокального ансамблю, розрізняти вокальну та інструментальну музику.

Серед найбільш популярних музично-дидактичних ігор можна назвати такі як «Музичне інтерв'ю», «Квітка-семицвітка» (на визначення назви твору та його автора), «Сонечко і хмарка» (на визначення характеру твору), «Чарівна скринька» (на розрізнення регістрів) та багато інших.

Часто зміст музично-дидактичної гри передбачає наявність атрибутів чи певного обладнання, тому педагогу групи подовженого дня необхідно подбати про це заздалегідь.

Музичні ігри також відіграють важливу роль у розвитку відчуття ритму в молодших школярів. Хоча науковці О. Половіна та К. Соломнікова у своїх дослідженнях зазначають, що розвивати відчуття ритму у дітей варто ще з раннього віку, використовуючи для цього різноманітні шумові музичні інструменти (брязкальця, бубни, маракаси, дзвіночки), а також природні матеріали (каштани, камінчики, палички) [9], проте варто пам'ятати, що ця розпочата у дошкільній роботі буде успішною та ефективною тільки у тому випадку, коли отримає своє продовження і на уроках музичного мистецтва, і в позаурочній діяльності, зокрема, в групі подовженого дня.

Для організації музично-ігрової діяльності, що спрямована на розвиток відчуття ритму, в групі подовженого дня можна використовувати різноманітні підручні матеріали, починаючи від цеглинок LEGO, які зазвичай є в ігровому куточку класу, завершуючи ручками чи олівцями. Для супроводу доречно використати ритмічну класичну музику (наприклад, «Дощик» В. Косенка, «Марш» Ф. Шуберта, «В печері гірського короля» Е. Гріга, «Рондо в турецькому стилі» В.-А. Моцарта і т.д.), або щось з української народної творчості на кшталт «Їхав козак за Дунай», «Гречаники», «По дорозі жук, жук» і т.п.

Великий простір для креативних проявів молодших школярів дають театралізовані та творчі ігри.

Взявши за основу будь-яку казку, можна долучити здобувачів освіти до створення нового сюжету, наділивши персонажів новими якостями. Наприклад, всім відомий Колобок біжить по доріжці, співає свою пісеньку, порушуючи правила дорожнього руху. Зайчик навчає Колобка переходити вулицю на пішохідному переході, Вовчик – переходити дорогу там, де відсутній перехід, Ведмедик – розуміти сигнали світлофора, Лисичка – правильно обходити транспорт на зупинці. На завершення казки всі герої можуть запросити на гостину лісових мешканців: білочок, їжачків, птахів, поділитися з ними своїми знаннями та влаштувати веселу дискотеку чи концерт на узліссі.

Придумування таких та подібних ігрових сюжетів з молодшими школярами стимулює їх мислення, розумові та творчі здібності.

На жаль, у ході практичних занять з методики музичного виховання в закладах загальної середньої освіти педагоги не мають змоги виділити значну кількість годин для освоєння практичних навичок проведення музично-ігрової діяльності через обмежену кількість часу, у зв'язку з чим виникає необхідність розробки вибіркового освітніх компонентів. Саме тому надзвичайно корисним для здобувачів освіти коледжу є курс вибіркового освітнього компонента «Комп'ютерне аранжування».

Українська музична енциклопедія визначає термін «аранжування» (у перекладі з французької *arranger* – упорядковувати) як:

– перекладення (пристосування) музичного твору, що написаний для одного інструмента (чи голосу), або складу інструментів (голосів) для виконання на інших інструментах або іншим складом інструментів чи голосів (розширенням або зменшенням);

– у поп музиці – гармонізація та інструментовка заданої мелодії;

– у джазі – пов'язані з імпровізаційним стилем музикування гармонічні, фактурні зміни, які музиканти вносять у твір під час виконання [10, с. 85].

Комп'ютерне аранжування – обробка музичних творів за допомогою новітніх комп'ютерних програм.

Протягом цілого року майбутні педагоги вчаться працювати із програмним забезпеченням, самостійно створювати невеликі композиції та записувати фонограми. Як зазначає О. Гонтар, «володіння навичками аранжування стає засобом підвищення рівня знань у рамках спеціальності студента і формування його професійної спрямованості» [6].

Для досягнення позитивного результату здобувачі освіти вивчають:

– основні прийоми комп'ютерного аранжування;

– як здійснювати запис та обробку цифрового звуку;

– які бувають формати музичних файлів;

– принцип роботи звукових редакторів Sound Forge, Wave Lab, Adobe Audition;

– звукові карти;

– призначення та функції секвенсера;

– технології VST (Virtual Studio Technology) та VSTi (віртуальних інструментів);

– який принцип роботи АЦП (ADC) та ЦАП (DAC);

– основні інструменти редагування Cubase – вікно програми, налаштування інтерфейсу, транспортну панель, віртуальний мікшер;

– як здійснити підготовку програмного забезпечення, створити вікна проєкта (основи монтажу, віртуальний трек, редагування матеріалу);

– як створити електронну партитуру музичного аранжування;

– які є види мікрофонів, їх характеристики; як можна використати мікрофони у студійній та концертній роботі;

– яким чином можна здійснити обробку аудіоданих;

– як здійснити зведення композиції та мастерінг.

Освоєння даного курсу дає змогу здійснити запис авторських ігор, надати музичній грі сучасного вигляду, зацікавити та залучити школярів групи подовженого дня до творчості.

Завершує підготовку майбутнього педагога до роботи у даній сфері вибіркового освітнього компонента «Музично-ігрова діяльність в групі подовженого дня». 16 лекційних, 20 практичних годин та 54 години самостійної роботи спрямовані на ознайомлення із організацією музичного дозвілля в групі подовженого дня, музично-руховою діяльністю за системою Карла Орфа, роботу над творчими іграми, іграми під спів, народними музичними іграми, а також навчальними і корекційними іграми, якщо доведеться працювати в класах, де присутні діти з особливими освітніми проблемами.

Курс спрямований на ознайомлення здобувачів освіти з особливостями організації дозвілля молодших школярів в групі подовженого дня засобами музично-ігрової діяльності, уміння розвивати у дітей творче мислення, здатність до комунікації у ході гри.

У процесі вивчення освітнього компонента здобувачі освіти мають змогу реалізувати на практиці усі фахові компетентності, набуті протягом років навчання.

Після завершення курсу здобувачі освіти здають залік, на якому демонструють свої досягнення.

Висновки. Проведення музично-ігрової діяльності в групі подовженого дня потребує фундаментальної підготовки з багатьох обов'язкових та вибіркового освітніх компонентів, а також організації самостійної роботи здобувачів освіти. Ця тема є надзвичайно цікавою та маловивченою, тому

в перспективі варто спрямувати зусилля на створення каталогів і збірок музичних ігор, призначених для їх проведення з молодшими школярами в групах продовженого дня.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Аристова Л. Методика музичного навчання та виховання: навч.- метод. посібник. Миколаїв : Іліон, 2018. 404 с.
2. Барило С. Б. Музично-дидактичні ігри як засіб розвитку музичних здібностей молодших школярів. URL: <http://surl.li/gmnfvt> (дата звернення 08.01.2025).
3. Верховинець В. М. Весняночка. 5-те вид. Київ : Музична Україна, 1989. 342 с.
4. Голенська А. О. Корисна ігроманія. Інтерактивні ігри для вихованців групи продовженого дня. *Вихователю ГПД. Усе для роботи*. 2018. № 1. С. 29–32.
5. Голуб О., Лесик А, Щербакова Н. Педагогічні умови ефективної діяльності вихователя групи продовженого дня. *Молодь і ринок*. № 2 (200), 2022. С. 82–87.
6. Гонтар О. С. Аранжування як фахове вміння музиканта-педагога. *Актуальні проблеми розвитку українського мистецтва: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти* : матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції. Луцьк, 2020. С. 16–18.
7. Дубровський В. Група продовженого дня як одна із форм становлення особистості учня у початковій школі. *Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки*. 2019. № 2. С. 65–70.
8. Луцький педагогічний коледж : офіційний сайт. URL: <https://lpc.in.ua/> (дата звернення 02.01.2025).
9. Половіна О. А., Соломнікова К. М. Теоретичні засади розвитку відчуття ритму дітей раннього віку. *Інноваційна педагогіка*. Вип. 66. 2023. С. 219–223.
10. Українська музична енциклопедія. Т. 1 / Гол. редкол. Г. Скрипник; Національна Академія Наук України; Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Київ: Видавництво Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології НАН України, 2006. 680 с.